

Álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 13. mars 2012 gaf kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í máli nr. M-98/2011:

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 20. október s.l. bað X, hér eftir einnig nefndur álitsbeiðandi, um álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna galla sem hann sagði vera á sjálfskiptingu í bifreið af tegundinni Z með skráningarnúmerið xx-x00, árgerð 2008, sem sé í hans eigu. Var bifreiðin nýskráð 12/2007 og hafði að sögn álitsbeiðanda verið ekið 62.300 km er beðið var álits. Krefst álitsbeiðandi þess að umboðsaðili og seljandi bifreiðarinnar, Y, greiði kostnað við viðgerð á sjálfskiptingunni sem nemi skv. meðfylgjandi reikningi kr. 229.235.

II

Málsmeðferð kærunefndarinnar

Með bréfi, dags. 24. október sl., gaf kærunefndin Y kost á andsvörum og bárust þau 8. nóvember. Með bréfi, dags. 11. nóvember, gaf kærunefndin álitsbeiðanda kost á að gera athugasemdir við andsvörin og frest til þess til 25. nóvember. Engin frekari gögn bárust.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda.

Samkvæmt álitsbeiðni stendur ágreiningur aðila um það hver skuli bera kostnað af viðgerð á rafmagnslúm í sjálfskiptingu bifreiðarinnar xx-x00 að upphæð kr. 229.235. skv. reikningi dags. 19. október 2011. Í beiðninni kemur fram að bifreiðin sé af gerðinni Z, nýskráð í desember 2007 og að henni hafi verið ekið 62.300 km þegar álits var beðið. Var bifreiðin innflutt og þjónustuð af Y. Í álitsbeiðni segir að við þjónustuskoðun á bifreiðinni í maí 2011 hafi álitsbeiðanda verið tjáð að rafmagnslúm við sjálfskiptingu bifreiðarinnar væri farið að gefa sig og þyrfti að skipta um það við tækifæri. Hafi álitsbeiðandi spurt þann sem sá um þjónustuskoðunina hvort téð bilun teldist ábyrgðarmál þar sem bíllinn væri nýkominn úr formlegri ábyrgð og bilunin hlyti að vera þess eðlis að hafa byrjað innan ábyrgðartímans. Var álitsbeiðanda vísað á ábyrgðardeild Y með fyrirspurn sína. Þar tjáði fulltrúi ábyrgðardeildar honum að Y teldi bilunina ekki vera ábyrgðarmál þrátt fyrir að umboðið vissi til þess að svokallað rafmagnslúm ætti það til að gefa sig og fylgdist því vel með hugsanlegum bilunum á slíkum hlutum.

Telur álitsbeiðandi að viðgerð á rafmagnslúminu eigi að vera hluti af ábyrgð á bílnum og eigi kostnaður við viðgerðina ekki að lenda á kaupanda bifreiðarinnar heldur á umboðsaðila. Bilun hafi komið í ljós við skoðun 9. maí 2011, fimm mánuðum eftir að hinum svokallaða þriggja ára ábyrgðartíma Y lauk, en þá hafi bifreiðin verið ekin 55.714 km. Telur álitsbeiðandi jafnframt að rafmagnslúmið sé hlutur sem eigi að endast lengur en raun ber vitni.

Álitsbeiðninni fylgdu síðan þeir tveir reikningar sem vísað er til í álitsbeiðni.

IV

Andsvör seljanda

Í andsvörum Y kemur fram að umþrætt bifreið hafi verið seld með tveggja ára verksmiðjuábyrgð auk 12 mánaða viðbótarábyrgðar Y, samtals 36 mánaða ábyrgð. Þá eru reifuð 2. mgr. 27. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup og sagt að Y meti í hverju tilviki fyrir sig þegar borin er upp kvörtun vegna bifreiðar sem fyrirtækið hefur selt, hvort Y beri að taka þátt í kostnaði vegna viðgerða, eftir því hvers eðlilis bilunin er.

Næst er fjallar seljandi um þá viðgerð á bifreiðinni sem þrætt er um. Þar segir orðrétt:

„Álitsbeiðandi leitaði til Y vegna bilunar sem fannst í reglubundinni þjónustuskoðun. Bilunin lýsti sér í því að olía lak út um tengla sem leiða rafmagnsvíara út úr sjálfskiptingu bílsins og færðist olían fyrir tilstilli hárpípukrafts eftir raflögnum, allt að stjórnboxi sjálfskiptingarinnar sem er staðsett inn í bílnum. Bilun þessi fellur ekki undir neinskonar framlengingu ábyrgðar framleiðandans og því er Y ókleift að endurkrefja verksmiðjuna um kostnaðinn við viðgerðina. Fram hefur komið að þessi bilun kom í ljós þegar bíllinn var í þjónustuskoðun, en þar er farið kerfisbundið yfir bíllinn með það í huga að finna ýmis atriði sem þarfnast lagfæringa og/eða fyrirbyggjandi viðhalds. Vissulega er um að ræða bilun sem menn almennt búast ekki við, en gerast engu að síður, enda er ekki um að ræða hlut sem almennt má ætla að endist til enda líftíma bílsins. Einnig verður að hafa í huga við mat á umfangi viðgerðarinnar að hér er um að ræða bíl í efri verðflokki og því eðlilegt að viðhald sé umfangsmeira og þar af leiðandi dýrara en á bílum í lægri verðflokkum“

Kemst seljandi síðan að þeirri niðurstöðu í andsvörum sínum, eftir það sem að ofan er rakið að :

„Meta [þurfi] hvert mál sjálfstætt með tilliti til bilunar hverju sinni, þ.e. þegar metið er hvort seljandi eigi að bæta bilun sem upp kemur þegar ábyrgðartími er liðinn, upp á sitt einstdæmi eða með aðkomu framleiðanda. Því verður vart haldið fram að raflagnir sem liggja að hluta til utan innra rýmis bílsins og að hluta til inn í vélahlutum þar sem mikill hiti getur myndast, séu hlutir sem ætlið er verulega lengir ending en almennt gerist um söluhluti.“

Að lokum ábyrgð seljanda gagnvart bifreið álitsbeiðanda hafi verið útrunnin þegar bilunin fannst og á þeim grundvelli hafnar seljandi að endurgreiða umþrættan reikning.

V

Niðurstaða kærunevndarinnar

Kærunevnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og Bílaumboðsins Y falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. lög nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kærunevnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur aðila fellur undir lög nr. 48/2003 um neytendakaup.

Við afgreiðslu málsins hefur kærunevndin leitað aðstoðar sérfróðs aðila samkvæmt heimild í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 766/2006.

Í 27. gr. laga nr. 48/2003 um neytendakaup er svohljóðandi ákvæði:

Ef söluhlutur er gallaður ber neytanda að tilkynna seljanda um að hann muni bera gallann fyrir sig án ástæðulauss dráttar frá því að hann varð galla var eða mátti verða hans var. Frestur neytanda til að leggja fram kvörtun er aldrei styttri en tveir mánuðir frá því að hann varð galla var.

Ef neytandi leggur ekki fram kvörtun innan tveggja ára frá þeim degi er hann veitti söluhlut viðtöku getur hann ekki borið gallann fyrir sig síðar. Ef söluhlut, eða hlutum hans, er ætlaður verulega lengri endingartími en almennt gerist um söluhluti er frestur til að bera fyrir sig galla fimm ár frá því að hlutnum var veitt viðtaka. Þetta gildir ekki ef seljandi hefur í ábyrgðaryfirlýsingu eða öðrum samningi tekið á sig ábyrgð vegna galla í lengri tíma. Frestir skv.

1. og 2. málsli. eiga ekki við ef um er að ræða galla skv. g-lið 2. mgr. 15. gr.

Jafnframt er neytanda heimilt að tilkynna þeim aðila um galla sem í samningi við seljanda hefur tekið að sér að bæta úr honum.

Neytandi glatar rétti sínum til þess að bera fyrir sig galla ef hann tilkynnir ekki seljanda um gallann innan tímamarka greinarinnar. Þetta gildir ekki ef seljandi hefur sýnt af sér vítavert gáleysi eða framferði hans er á annan hátt ekki í samræmi við heiðarleika og góða trú.

Eins og áður segir fer um réttarstöðu aðila samkvæmt lögum nr. 48/2003 um neytendakaup og þar með ofangreindum ákvæðum þeirra. Sá galli sem um ræðir varð álitsbeiðandi fyrst var við þegar, við þjónustuskoðun þann 9. maí 2011 var honum tilkynnt á verkstæði seljanda að svokallað rafmagnslúm við sjálfskiptingu væri farið að gefa sig og það þyrfti að skipta um það við tækifæri. Strax af þessu tilefni lýsti álitsbeiðandi þeirri skoðun sinni að slíkur galli ætti líklegast rót sína fyrir lok þriggja ára ábyrðgar seljanda, en sú ábyrgð hafði runnið sitt skeið tæpum sex mánuðum fyrr. Þann 19. október var síðan skipt um rafmagnslúmin og var á þeim tímapunkti ljóst umfang bilunarinnar og kostnaður við hana. Álitsbeiðni barst kærunefndinni degi síðar, eða þann 20. október. Af þessu er ljóst að álitsbeiðandi hefur lagt fram kvörtun án ástæðulauss dráttar sbr. 1. mgr. 27. gr. laganna.

Það er álit kærunefndarinnar að rafmagnslúmur við sjálfskiptingu í bifreið af þeirri tegund sem hér um ræðir eigi að endast lengur án bilana en raunin varð á með bifreið álitsbeiðanda. Getur slíkt mat ekki einhliða verið á höndum seljanda eða framleiðenda bifreiðarinnar. Kærunefndin telur því að um sé að ræða galla, sbr. 15. og 16. gr. laga nr. 48/2003, sem kvartað hafi verið undan innan lögboðsins frests, sbr. 2. málslið 2. mgr. 27. gr. laganna, þ.e. að svokölluð 5 ára regla gildi um kvörtunarfrest vegna gallans. Er það jafnframt niðurstaða nefndarinnar að umboðsaðili og seljandi bifreiðarinnar, Y ehf., beri ábyrgð á gallanum. Gerir álitsbeiðandi þá kröfu að seljandi beri sjálfur kostnað við lagfæringu gallans, en sá kostnaður er skv. reikningi nr. Krn241547 dags. 19. október 2011, kr. 229.235, en álitsbeiðandi hefur þegar greitt þá upphæð. Fellst kærunefndin á kröfu álitsbeiðanda.

VI

Álitsorð

Y endurgreiði álitsbeiðanda, X, kr. 229.235.

Áslaug Árnadóttir

Lárus M.K. Ólafsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir